

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2018. szeptember 11.*ⁱ

„Dömping – Kínából származó kerámialapok behozatala – Az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (3) és (5) bekezdése és 17. cikke (jelenleg az (EU) 2016/1036 rendelet 11. cikkének (3) és (5) bekezdése és 17. cikke) – A dömpingre korlátozódó, a 917/2011/EU végrehajtási rendelet által kivetett végleges dömpingellenes vám tekintetében elutasított részleges időközi felülvizsgálat iránti kérelem – A körülmények tartós megváltozása – Mintavétel – Egyedi vizsgálat – Az együttműködésnek a végleges intézkedések elfogadásához vezető vizsgálat során fennálló hiánya”

A T-654/16. sz. ügyben,

a **Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd** (székhelye: Foshan City [Kína], képviselik: B. Spinoit és D. Philippe ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képvelik: M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky és A. Demeneix, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára vonatkozóan a 2011. szeptember 12-i 917/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet által kivetett végleges dömpingellenes vám tekintetében a dömpingre korlátozódó részleges időközi felülvizsgálat iránti kérelmet elutasító, 2016. július 11-i C(2016) 4259 bizottsági végrehajtási rendelet megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, J. Schwarcz (előadó) és C. Iliopoulos bírák,

hivatalvezető: C. Heeren tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2017. november 28-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, a Foshanban (Kína) székhellyel rendelkező Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd kerámialapokat gyárt.
- 2 Az Európai Unió Tanácsa 2011. szeptember 12-én elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 917/2011/EU végrehajtási rendeletet (HL 2011. L 238., 1. o.; a továbbiakban: végleges rendelet). A dömpingellenes vámtételek a vizsgálat során megállapított dömpingkülönbözeten alapulnak, mivel azok alacsonyabbak, mint a kárkülönbözet.
- 3 E végleges intézkedések bevezetéséhez vezető vizsgálat során az Európai Bizottság mintavételt alkalmazott [az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 1-i 2016/1036/EU tanácsi rendelettel (HL 2016. L 176., 21. o.) felváltott,] az utoljára 2014. január 15-i 37/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2014. L 18., 1. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.) (a továbbiakban: alaprendelet) 17. cikke alapján. A mintavételbe bevont, az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 9. cikkének (5) bekezdése) alapján egyedi elbánásban részesülő exportáló gyártókra egyéni dömpingellenes vámtételeket vetettek ki. A vizsgálatban együttműködő exportáló gyártókra, amelyeket nem vontak be a mintavételbe, valamint egy olyan exportáló gyártóra, amelyeket a mintavételbe bevontak ugyan, de nem részesült egyedi elbánásban az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 9. cikkének (6) bekezdése) alapján számított, a mintába felvett exportáló gyártók dömpingkülönbözeteinek súlyozott átlagának, azaz 30,6%-nak megfelelő dömpingellenes vámtételt vetettek ki. Az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 17. cikkének (3) bekezdése) szerinti egyedi vizsgálat iránti kérelmet nyújtott be nyolc együttműködő exportáló gyártó. A Bizottság ezen exportáló gyártók közül egy exportáló gyártó esetében rendelt el egyedi vizsgálatot, mivel nem volt indokolatlanul megterhelő a vizsgálat lefolytatása. Az egyéni vizsgálatot igénylő nyolc gyártó közül ezen exportáló gyártó volt messzemenően a legfontosabb. Mindazonáltal a végső megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően bebizonyosodott, hogy ezen exportáló gyártó nem nyújtott be egyes szükséges információkat, így az ezen exportáló gyártóra vonatkozó megállapítások az alaprendelet 18. cikke alapján (jelenleg a 2016/1036 rendelet 18. cikke) a rendelkezésre álló adatokon alapultak. Az említett exportáló gyártó, valamint a vizsgálat során együtt nem működő exportáló gyártókra olyan – azaz 69,7%-os – dömpingellenes vámtételeket vetettek ki, amelyeket egy reprezentatív terméket előállító együttműködő exportőr gyártó esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözet alapján határoztak meg.
- 4 A felperes nem vett részt a végleges rendelet elfogadásához vezető közigazgatási eljárásban, így neve nem szerepel a végleges rendelet I. mellékletében. Az érintett termék e behozatalaira tehát 69,7%-os tétel vonatkozik.
- 5 2013. szeptember 7-i levelében a felperes a dömpingre korlátozódó részleges időközi felülvizsgálatot kért a Bizottságtól az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (3) bekezdése) alapján. E kérelmet indokolta egyrészt egy kapcsolt vállalkozás révén a felperes által létrehozott új forgalmazási rendszer, másrészt pedig egy új terméktípus bevezetése, amely nem létezett a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszakban (a továbbiakban: vizsgálati időszak). A felperes a felülvizsgálati kérelmében megállapította, hogy nem vett részt az eredeti vizsgálatban, mivel nem is merte e termékek végcélját a vizsgálati időszak során csak egy kínai kereskedelmi vállalatnak értékesített. Mivel úgy érvelt, hogy az érintett terméket nem exportálta a

vizsgálati időszak során az Európai Unióba, a Bizottság szolgálatai felhívták a felperes figyelmét arra a tényre, hogy amennyiben ezen állítás igaz, a végleges rendelet 3. cikke szerint a 30,6%-os vámtételben való részesüléshez alkalmas jogalap az új exportáló gyártó jogállás megszerzése volt. E rendelkezés a következőket írja elő:

„Amennyiben [...] bármely [kínai] gyártó elegendő bizonyítékot szolgáltat a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy a vizsgálati időszakban (2009. április 1-jétől 2010. március 31-ig) nem exportálta a [Kínából] származó és az 1. cikk (1) bekezdésében leírt árukat, nem áll kapcsolatban olyan exportőrrel vagy gyártóval, amelyet érintenek az ebben a rendeletben hozott intézkedések, valamint ténylegesen exportálta az érintett árukat, vagy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget vállalt jelentős mennyiségű árunak az Unió területére történő exportjára a vizsgálati időszak lejáratát után, a Tanács, a Bizottság által előterjesztett javaslat egyszerű többséggel való elfogadását, valamint a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően módosíthatja az 1. cikk (2) bekezdését annak érdekében, hogy az adott gyártóra a mintába nem felvett együttműködő gyártókra érvényes, 30,6%-os vámtételt alkalmazzák.”

- 6 A Bizottsággal folytatott levélváltásokat követően a felperes 2015. február 10-i levelében kérte a részleges időközi felülvizsgálat iránti kérelmének felfüggesztését az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján annak érdekében, hogy ne késleltesse az e levélváltások során benyújtott, új exportáló gyártó jogállás iránti kérelmét.
- 7 2016. január 28-án a felperes az időközi felülvizsgálat iránti kérelme feldolgozásának folytatására kérte a Bizottságot. 2016. április 13-án a Bizottság általános információkat tartalmazó dokumentumot küldött a felperesnek, amely azon lényeges tényeket és szempontokat kívánta megismételni, amelyek alapján a Bizottság e kérelem elutasítását tervezte. 2016. április 15-i határozatában a Bizottság elutasította az exportáló gyártó jogállás iránti kérelmet. Többek között megállapította, hogy a vizsgálat során nem sikerült bizonyítani, hogy a felperes a vizsgálati időszak során nem exportálta az Unióba a Kínából származó érintett terméket, és hogy nem kapcsolódott a végleges rendeletben bevezetett intézkedések hatálya alá tartozó exportörhöz vagy termelőhöz. E határozatot a felperes vitatta a Foshan Lihua Ceramic kontra Bizottság ítélet alapjául szolgáló ügyben (T-310/16). 2016. április 22-én a felperes válaszolt az általános információkat tartalmazó dokumentumra. Megállapította többek között, hogy a Bizottság az értékelésében tévesen alkalmazta a jogot, mivel megtagadta az időközi felülvizsgálat lefolytatását, mivel a felperes nem tartozott a mintába.
- 8 2016. július 11-i határozatában a Bizottság elutasította a felperes időközi felülvizsgálat iránti kérelmét (a továbbiakban: megtámadott határozat). A határozat (8) preambulumbekkezdésében a Bizottság kifejti:

„Amint az az általános információkat tartalmazó dokumentum 8. pontjában kifejtésre kerül, a Bizottság mintavételt alkalmazott az eredeti vizsgálat során. Ezért vizsgálta a mintavételezésekor figyelembe vett korlátozott számú exportáló gyártó helyzetét, amely mintába a felperest nem vették fel. Mivel a hatályos intézkedések a mintába felvett társaságok vizsgálatán alapulnak, a körülményeknek az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti megváltozására alapított állítás a mintába felvett ugyanezen társaságokra kell, hogy vonatkozzon, vagy az ezen ország minden exportáló gyártóját érintő körülményre. Mivel a körülmények felperes által hivatkozott megváltozása kizárólag a saját helyzetét érinti, nem pedig a mintába felvett társaságok vagy a [kínai] exportáló gyártók helyzetét, e változás nem bír jelentőséggel az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti kérelem keretében. Az eredeti vizsgálat ugyanis nem állapított meg egyéni dömpingkülönbözetet a felperes tekintetében, mivel a felperes nem kért egyedi elbánást. A felperes nem hivatkozhat az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésére annak érdekében, hogy a jelen esetben egyéni dömpingkülönbözetet érjen el. Másképpen a mintavétel lehetőségét megfosztanánk a hatékony érvényesülésétől. Ha az egyéni dömpingkülönbözete alacsonyabb ez ezen exportokra a mintavétel alapján kivetett intézkedéseknél, ezen importőrök visszatérítést kérhetnek az alaprendelet 11. cikkének (8) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (8) bekezdése) alapján. Ezért a felperes kérelmét [...] el kell utasítani.”

Az eljárás és a felek kérelmei

- 9 A Törvényszék Hivatalához 2016. szeptember 13-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 10 2016. december 7-én a Foshan Lihua Ceramic kontra Bizottság ítélet (T-310/16) alapjául szolgáló ügyre vonatkozó válaszban kérte ezen utóbbi ügynek a jelen üggyel történő egyesítését. 2016. december 16-án a Bizottság kifogásolta ezen egyesítést. 2017. január 23-i határozatában a Törvényszék negyedik tanácsának elnöke úgy határozott, hogy nem egyesíti a szóban forgó ügyeket.
- 11 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
  - semmisítse meg megtámadott határozatot;
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 12 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
  - utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

A jogkérdésről

- 13 A felperes egyetlen, az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 11. cikke (3) és (5) bekezdése (a 11. cikk (5) bekezdése jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (5) bekezdése) rendelkezéseinek, valamint a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó egyezmény (HL 1994. L 336., 3. o.) 1. A. mellékletébe foglalt, 1994. évi általános vám- és kereskedelmi egyezmény (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás) 6.10.2. cikkének megsértésére alapított jogalpra hivatkozik. A felperes e jogalap alátámasztására lényegében hét érvet terjesztett elő.
- 14 Először is e felperes lényegében azt állapítja meg, hogy nem következik az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdéséből, hogy a mintába fel nem vett exportáló gyártó időközi felülvizsgálat iránti kérelmének a minden exportáló gyártót érintő körülmények megváltozásának bizonyítékán kell alapulnia. A körülmények ilyen megváltozásának bizonyítása egyébiránt szinte sosem lehetséges.
- 15 Másodszor a felperest az álláspontja szerint hátrányos megkülönböztetés érte, mivel a mintába felvett exportáló gyártók nem kötelesek ilyen bizonyításra. E tekintetben a felperes vitatja, hogy a mintába felvett és fel nem vett exportáló gyártók eltérő helyzetben vannak. Az exportáló gyártók e két csoportja közötti különbségtétel nem a közöttük fennálló „sajátosságban, különlegességben vagy jellegben” megmutakozó különbségen alapul, hanem csak a Bizottságot a mintavételi kritériumok megállapításakor megillető széles mérlegelési mozgástér alkalmazásából ered.
- 16 Harmadszor kitűnik a 2016. június 9-i Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács ítélet (T-276/13, EU:T:2016:340) 189. pontjából, hogy biztosítani kell valamely exportáló gyártó egyedi vizsgálatát, kivéve azt az esetet, ha az exportőrök, illetve a gyártók száma olyan nagy, hogy az egyedi vizsgálatok szükségtelenül bonyolítanák az említett hatóságok feladatait, és akadályoznák a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését. Márpedig, jóllehet a Bizottság nem biztosította a felperes számára az egyedi vizsgálatot, nem állítja, hogy a felperes 2013. szeptemberi felülvizsgálati kérelme megakadályozta a felülvizsgálat megfelelő időben történő befejezését. Így a Bizottság megsértette az

- alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdését, illetve a dömpingellenes megállapodás 6.10.2. cikkét. Egyébiránt a Bizottság állításával ellentétben az alaprendelet nem ír elő időbeli korlátozást az egyedi vizsgálat iránti kérelmet illetően.
- 17 Negyedszer az alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdéséből következik, hogy ugyanezen rendelet 17. cikkének (3) bekezdése alkalmazandó az időközi felülvizsgálati eljárásban is. Ennélfogva téves az az érvelés, amely az időközi felülvizsgálat lefolytatásának megtagadását a mintavétel hatékony érvényesülésére alapítja.
  - 18 Ötödször a WTO keretében felállított szakcsoport az „Egyesült Államok – Vietnámból származó, egyes garnélarákokra kivetett dömpingellenes intézkedések” című 2011. július 11-i jelentésében (WT/DS404/R, 7.181. pont) úgy határozott egy időközi felülvizsgálat tárgyában, hogy a dömpingellenes megállapodás 6.10.2. cikke első mondatának alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha a nem kínai exportőrök vagy gyártók úgymond önkéntesen válaszolnak. Márpedig a felperes időközi felülvizsgálat iránti kérelme önkéntes válasznak tekintendő e rendelkezés értelmében.
  - 19 Hatodszor a felperes állítja a válasz keretében, hogy kérelmét és az egyéni és konkrét körülményei megváltozásának bizonyítását követően a Bizottságnak őt legalább már együttműködő exportálónak kellett volna kezelnie, és az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése alapján a mintába felvett exportáló gyártók dömpingkülönbözeteinek súlyozott átlagaként kiszámított dömpingellenes vámtételt kellett volna rá alkalmaznia.
  - 20 Hetedszer a felperes már hivatkozott az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdésére alapított érveire az általános információkat tartalmazó dokumentumra adott válaszában, a Bizottság azonban nem reagált rá a megtámadott határozatban, így megsértette a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát és a védelemhez való jogát. Egyébiránt, amikor a Bizottság megtagadta tőle az új exportőr jogállást, valamint az időközi felülvizsgálatot, lehetetlenné tette számára, hogy helyesen alkalmazza a hatályos szabályokat.
  - 21 A Bizottság vitatja a felperes érveit.
  - 22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében az intézkedések fenntartásának szükségessége felülvizsgálható – többek között – az exportőr, importőr vagy az uniós termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz. A jelen ügyben a kérelmet a felperes exportáló gyártói minőségében nyújtotta be. Ezenfelül a felek egyetértettek abban, hogy az említett kérelem kizárólag a dömpingre vonatkozott.
  - 23 Az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének második albekezdéséből kitűnik, hogy lényegében amennyiben a kérelmet exportőr nyújtja be, és az kizárólag dömpingre vonatkozik, az időközi felülvizsgálat szükségességének előfeltétele az, hogy az említett kérelem elegendő bizonyítékot tartalmazzon arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására.
  - 24 Az ítélkezési gyakorlat szerint a kizárólag a dömpingre vonatkozó felülvizsgálat iránti kérelmek kezelését illetően a Tanács – az említett rendelkezések értelmében – megállapíthatja a dömpinggel kapcsolatos körülmények jelentős változásának fennállását, e változások tartós jellegének megállapítását követően pedig jogszerűen juthat arra a következtetésre, hogy a szóban forgó dömpingellenes vámot módosítani kell (lásd: 2015. április 28-i CHEMK és KF kontra Tanács ítélet, T-169/12, EU:T:2015:231, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
  - 25 Így az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése második és harmadik albekezdésének (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikke (3) bekezdésének második és harmadik albekezdés) szövegéből kitűnik, hogy az időközi felülvizsgálat célja a dömpingellenes intézkedések fenntartása szükségességének vizsgálata,

valamint hogy e tekintetben, amennyiben valamely exportőr felülvizsgálat iránti kérelme pusztán a dömpingre vonatkozik, az intézményeknek először a meglévő intézkedés fenntartásának szükségességét kell értékelniük, ennek alapján pedig meg kell állapítaniuk a dömpinggel kapcsolatos körülményeknek nemcsak jelentős, de egyszersmind tartós változásának fennállását is (lásd: 2015. április 28-i CHEMK és KF kontra Tanács ítélet, T-169/12, EU:T:2015:231, 43. pont).

- 26 A Bíróság pontosította az Európai Gazdasági Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt vagy szubvencionált behozattal szembeni védelemről szóló, 1984. július 23-i 2176/84/EGK tanácsi rendelet (HL 1984. L 201., 1. o.) 14. cikke (1) bekezdésének alkalmazása keretében, amely szerint az egyik érdekelt fél kérelmére felülvizsgálatra került sor, feltéve többek között, hogy a körülmények megváltozása vonatkozásában elegendő bizonyítékot hoz fel e felülvizsgálat szükségességének igazolására, hogy a felülvizsgálati eljárásra csak olyan adatokban történt változás esetén kerülhet sor, amelyek a dömpingellenes vámok megállapításáról szóló rendeletben meghatározott értékek alapjául szolgálnak (1987. február 24-i Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken kontra Bizottság ítélet, 312/84, EU:C:1987:94, 11. pont). Ezen ítélkezési gyakorlatra hivatkozással állapította meg a Törvényszék az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.) 11. cikke (3) bekezdésének (jelenleg az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése) alkalmazása keretében, hogy a felülvizsgálati eljárás célja a kivetett vámoknak az alapjukként szolgáló tényezők változásához való hozzáigazítása, és ezért az e tényezők változását feltételezi (2000. június 29-i Medici Grimm kontra Tanács ítélet, T-7/99, EU:T:2000:175, 82. pont).
- 27 Ebből következik, hogy az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésében előírt, dömpingre korlátozott és a valamely exportáló gyártó által benyújtott időközi felülvizsgálat iránti kérelemben bizonyítani kell, hogy az említett kérelmet benyújtó exportáló gyártóra alkalmazandó dömpingellenes vám megállapításához használt dömpingkülönbözlet meghatározásának alapjául szolgáló adatok jelentősen és tartósan megváltoztak.
- 28 A jelen esetben, mivel a felperes nem vett részt a végleges rendelet elfogadásához vezető vizsgálatban, az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 18. cikkének (1) bekezdése) szerint, mind pedig az eredeti eljárás megindításáról szóló értesítés 6. pontja szerint (HL 2010. C 160., 20. o.) a vizsgálatban együtt nem működőnek tekintendő. Az együtt nem működő exportáló gyártókra vonatkozó ténymegállapításokat ugyanezen rendelkezések szerint a rendelkezésre álló adatokra alapították, ami azzal jár, hogy kevésbé előnyösek lehetnek, mint az együttműködőkre vonatkozó ténymegállapítások.
- 29 Konkrétan a [Kínából] származó kerámialapok behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2011. március 16-i 258/2011/EU bizottsági rendelet (HL 2011. L 70., 5. o.; helyesbítés: HL 2011. L 143., 48. o.) (66) és (77) preambulumbekkezdéséből és a végleges rendelet (92) és (93) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy a vizsgálatban együtt nem működő exportáló gyártókra, mint a felperes olyan – azaz 69,7%-os – dömpingellenes vámtételeket vetettek ki, amelyeket egy reprezentatív terméket előállító együttműködő exportőr gyártó esetében megállapított legmagasabb, dömpingkülönbözlet alapján határoztak meg.
- 30 Ebből következik, hogy az e kategóriába tartozó minden exportáló gyártó köteles bizonyítani, hogy az utóbbi meghatározás alapjául szolgáló körülmények jelentősen és tartósan változtak. Mivel a meghatározás a mintára vonatkozó adatokon alapul, a felperes amint arra a Bizottság helyesen hivatkozik, a vonatkozó bizonyítási kötelezettségének, vagy annak bizonyításával tehet eleget, hogy a mintába felvett társaságokra alkalmazandó dömpingellenes vámtétel megállapításához használt dömpingkülönbözlet meghatározásának alapjául szolgáló adatok jelentősen és tartósan megváltoztak, vagy hogy e változás érintette az exportáló ország exportáló gyártóinak összességét.

- 31 Amennyiben a felperes a dömpingre korlátozódó időközi felülvizsgálat iránti kérelmében csak új forgalmazási rendszer kapcsolt vállalkozás révén történő létrehozására, és a vizsgálati időszak alatt nem létező, új terméktípus bevezetésére hivatkozik, csak a saját helyzetére vonatkozó információkat ad elő, amit egyébként kifejezetten el is ismer.
- 32 Ebből következik, hogy a Bizottság helyesen állapíthatta meg, hogy a felperes nem adta elő a dömpingre korlátozódó részleges időközi felülvizsgálat megindításának igazolásához szükséges tényezőket, következésképpen elutasíthatta a kérelmét.
- 33 E következtetést nem teszi kétségessé a felperes többi érve.
- 34 Először is a felperes azon érvét illetően, hogy hátrányos megkülönböztetésben részesült a mintába felvett vállalkozásokhoz viszonyítva, egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának tiszteletben tartása megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérően, és az eltérő helyzeteket ne kezeljék ugyanúgy, hacsak az ilyen bánásmód objektíven nem igazolható (lásd: 2007. december 13-i Asda Stores ítélet, C-372/06, EU:C:2007:787, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig a felperes, aki nem működött együtt az eredeti vizsgálat során, a dömpingkülönböztetere vonatkozó megállapítások tekintetében semmiképpen sincs ugyanabban a helyzetben, mint az abban résztvevő exportáló gyártók. Mivel a jogalkotó az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésében előírta, hogy az együtt nem működő exportáló gyártók tekintetében a dömpingellenes vámtétel a rendelkezésre álló adatok alapján kerül megállapításra, az azzal járhat, hogy azok kevésbé előnyösek, mintha együttműködtek volna. E vámtétel megállapítása az eredeti eljárásban logikusan hat azon feltételekre, amelyek mellett az ilyen exportáló gyártó dömpingre korlátozott részleges időközi felülvizsgálatot kérhet, amint az a fenti 22–32. pontban pontosításra került.
- 35 Másrészt a felperes nem bizonyíthatja a tekintetében fennálló hátrányos megkülönböztetést a mintába fel nem vett együttműködő exportáló gyártóknak a mintába felvett együttműködő gyártókhöz viszonyított állítólagos hátrányos megkülönböztetésével. Mivel a felperes nem vett részt az eredeti vizsgálatban, nem kérte a mintába történő felvételét. Mivel érve a saját helyzetére nem vonatkozott, annak esetleges megalapozottsága nem járhat a megtámadott határozat felperes tekintetében történő megsemmisítésével. Nem áll tehát érdekében arra hivatkozni (lásd ebben az értelemben: 2017. február 28-i JingAo Solar és társai kontra Tanács ítélet, T-157/14, nem tették közzé, EU:T:2017:127, 64–72. pont).
- 36 Másodsor, ami az alaprendelet 11. cikke (5) bekezdésének és 17. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított érveket (lásd a fenti 16. és 17. pontot) illeti, először is emlékeztetni kell arra, hogy valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem a szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (lásd: 2014. szeptember 18-i Valimar ítélet, C-374/12, EU:C:2014:2231, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 Másodsor kiténik az alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdéséből, hogy „[e] rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, a (2), (3) és (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell”. Így az alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdése nem terjeszti ki a felülvizsgálati eljárásra az eredeti vizsgálat keretében az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására alkalmazandó rendelkezéseket. Az alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdése e rendelkezések felülvizsgálati eljárásra történő alkalmazását azok releváns jellegétől teszi függővé.
- 38 Harmadsor az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felülvizsgálati eljárás főszabály szerint különbözik az eredeti vizsgálati eljárástól, amely utóbbit az alaprendelet más rendelkezései szabályoznak. A két eljárástípus közötti objektív különbség abban rejlik, hogy a felülvizsgálati eljárás tárgyát képező behozatallal szemben már bevezettek végleges dömpingellenes intézkedéseket, és főszabály szerint

elegendő bizonyíték áll rendelkezésre annak megállapításához, hogy ezen intézkedések megszűnése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. Viszont, ha a behozatalt előzetes vizsgálatnak vetik alá, annak célja pontosan az, hogy megállapítsák az állítólagos dömping fennállását, mértékét és hatását (2005. január 27-i Europe Chemi-Con [Deutschland] kontra Tanács ítélet, C-422/02 P, EU:C:2005:56, 48–50. pont; lásd továbbá: 2015. április 28-i CHEMK és KF kontra Tanács ítélet, T-169/12, EU:T:2015:231, 59. és 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 39 E feltételek mellett a Bíróság megállapította, hogy az eredeti vizsgálatot szabályozó rendelkezések közül néhány nem alkalmazható a felülvizsgálati eljárásra, tekintettel az alaprendelet által bevezetett rendszer általános szerkezetére és célkitűzéseire (lásd: 2015. április 28-i CHEMK és KF kontra Tanács ítélet, T-169/12, EU:T:2015:231, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 A jelen esetben elegendő megállapítani, hogy az alaprendelet 17. cikke (3) bekezdésének alkalmazása, amely az eredeti vizsgálatban együtt nem működő exportáló gyártó által benyújtott időközi felülvizsgálat iránti kérelem esetében is egyedi vizsgálatot ír elő, sérti az időközi felülvizsgálat eljárásnak a fenti 22–27. pontban megállapított célját. Az ilyen megközelítés nem teszi lehetővé ugyanis annak értékelését, hogy az említett exportáló gyártóra alkalmazandó dömpingellenes vám megállapításához használt dömpingkülönbözlet alapjául szolgáló tényezők jelentősen és tartósan változtak-e. A mintába felvett exportáló gyártókra vonatkozó információk elemzéséből nyert adatok a szóban forgó exportáló gyártók saját adataival kerülnek összehasonlításra.
- 41 Ennélfogva az időközi felülvizsgálatnak a felperes által előadott körülmények két állítólagos módosítása alapján történő megindítása szükségességének értékelése keretében nem bír jelentőséggel az egyedi vizsgálat igénybevétele. Ha másképp lenne, a felperes megkerülhetné a bizonyítási teherre vonatkozó azon kötelezettségeket, amelyek az eredeti vizsgálat során együtt nem működő vállalkozás jogállására tekintettel az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerint rá hárulnak.
- 42 Ebből következik, hogy az alaprendelet által bevezetett rendszer általános felépítésével és céljaival ellentétes, hogy a felperes az alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdésére és 17. cikkének (3) bekezdésére alapítson annak érdekében, hogy az ugyanezen rendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerint megindított eljárás végén egyéni dömpingellenes vámtételt kérjen. A felperes által az érvei alátámasztására a dömpingellenes megállapodás 6.10.2. cikkére történő hivatkozásnak szintén nem lehet helyt adni, mivel az utóbbi rendelkezés a második mondatán kívül, amely szerint „[a]z önkéntes válaszok visszafogására nem kerül sor”, átültetésre került az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdésébe, és a felperes nem állítja, hogy ezen átültetés helytelen.
- 43 E következtetéseket megerősíti először is az alaprendelet 17. cikkének – és különösen (3) bekezdésének – szövege és rendszere, amely szerint az e rendeletben előírt egyedi vizsgálat csak azon vizsgálatok keretében vehető igénybe, amelyekben a Bizottság mintavételt alkalmazott. Előírja ugyanis, hogy „[a] vizsgálat e cikkel összhangban történő korlátozása esetén is ki kell azonban számítani az egyéni dömpingkülönbözetet”. Márpedig egy időközi felülvizsgálat iránti kérelem vizsgálata elkülönül a végleges dömpingellenes intézkedések bevezetéséhez vezető vizsgálattól (lásd a fenti 38. pontot), és nem annak folytatása, a felperes által a tárgyaláson előadottakkal szemben. E két vizsgálat eltérő jellegét még inkább megerősíti az azok közötti viszony, amint az az alaprendeletből kitűnik. Először is ugyanis az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének első albekezdése szerinti időközi felülvizsgálatot csak a végleges dömpingellenes intézkedések bevezetését követő egy év elteltét követően kérhet valamely exportáló gyártó, másodszer az időközi felülvizsgálat vizsgálati időszaka későbbi, mint az eredeti vizsgálaté (2016. január 28-i CM Eurologistik és GLS ítélet, C-283/14 és C-284/14, EU:C:2016:57, 72. pont; 2013. szeptember 13-i Cixi Jiangnan Chemical Fiber és társai kontra Tanács ítélet, T-537/08, nem tették közzé, EU:T:2013:428, 71. pont; Jääskinen főtanácsnok CM Eurologistik és GLS egyesített ügyekre vonatkozó indítványa, C-283/14 és C-284/14, EU:C:2015:628, 29. pont), harmadszor pedig az időközi vizsgálat korlátozható, többek között a dömpingre és a kárra, míg az eredeti vizsgálatnak teljesnek kell lennie.

- 44 A jelen esetben a felperes időközi felülvizsgálat iránti kérelmének elbírálásakor a Bizottság nem alkalmazott mintavételt az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése) szerint. E kérelmet közvetlenül kezelte az abban szereplő információk alapján. Az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése tehát nem irányult arra, hogy azt ezen eljárásban is alkalmazzák.
- 45 Továbbá a felperes érvelésével ellentétben nem kérhet bármikor egyedi vizsgálatot az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése szerint, annak érdekében, hogy a Bizottság felülvizsgálja az e behozatalokra alkalmazandó dömpingellenes vámtételeket. A dömpingellenes vámtételek ugyanis csak az alaprendelet 11. és 12. cikke (a 12. cikk jelenleg a 2016/1036 rendelet 12. cikke) szerint módosíthatók. A felperes kérelme az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésén alapul, és már megállapításra került a fenti 41. és 42. pontban, hogy az ugyanezen rendelet 17. cikkének (3) bekezdése a jelen esetben ennek keretében nem bír jelentőséggel.
- 46 Végül, abban az esetben, ha az eredeti vizsgálat során mintavételt alkalmaznak, kitűnik az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdésének negyedik albekezdéséből (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikke (4) bekezdésének negyedik albekezdése), hogy az új exportáló gyártó nem kérhet felülvizsgálatot az ugyanezen bekezdés korábbi albekezdései szerint. Ez annak érdekében van így, hogy az ilyen exportáló gyártók ne kerüljenek előnyösebb helyzetbe, mint az eredeti vizsgálatban együttműködő exportáló gyártók, akiket azonban nem vettek fel a mintába, és akikre következképpen az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése szerint számított dömpingellenes vámtételeket vetettek ki. Márpedig nincs ok azt feltételezni, hogy az uniós jogalkotó lehetővé kívánta tenni az eredeti vizsgálat során együtt nem működő exportáló gyártó számára, hogy a felülvizsgálati eljárás végén egyéni dömpingellenes vámtételt alkalmazzanak rá, ha azt kizárta az új exportáló gyártók tekintetében.
- 47 Harmadszor csak a válasz keretében hivatkozott a felperes arra az érvre, hogy a Bizottság ezentúl együttműködő exportáló gyártóként kezelhette volna, és emiatt az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése szerinti, az együttműködő exportáló gyártókra vonatkozó dömpingellenes vámtételeket alkalmazhatta volna rá. A tárgyaláson feltett kérdésre válaszul a felperes elismerte, hogy az utóbbi rendelkezés megsértésére alapított új jogalapról van szó, anélkül hogy amellet érvelt volna, hogy e jogalap az eljárás során felmerülő jogi és ténybeli elemeken alapult, vagy hogy a keresetlevélben felhozott érv kiterjesztésének minősül. Ennélfogva az elfogadhatatlan a Törvényszék eljárási szabályzata 84. cikke alapján.
- 48 Negyedszer, WTO keretében felállított szakcsoport az „Egyesült Államok – Vietnámból származó, egyes garnélarákokra kivetett dömpingellenes intézkedések” című 2011. július 11-i jelentésében (WT/DS404/R, 7.181. pont) szereplő, a dömpingellenes megállapodás 6.10.2. cikkének értelmezésére alapított állításokat illetően elegendő azt megállapítani, hogy nem következik sem e jelentésnek a felperes által hivatkozott szakaszából, sem az említett jelentésnek az e cikk értelmezésére vonatkozó más szakaszaiból, hogy a dömpingellenes vizsgálatlal megbízott hatóságok, mint a Bizottság, kötelesek időközi felülvizsgálati eljárást indítani, amint azt az uniós jog keretében az alaprendelet alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése előírja, az eredeti vizsgálatban – amelyben mintavételre került sor – együtt nem működő valamely exportáló gyártót érintő körülmények állítólagos megváltozására vonatkozó információk alapján. Nem következik az sem, hogy az olyan helyzetben, mint amilyen az alapügyben szerepel, az ilyen exportáló gyártó alapíthat a dömpingellenes megállapodás 6.10.2. cikkére a csak az őt érintő információkra alapított, időközi felülvizsgálat iránti kérelme keretében.
- 49 Ötödször, a felperes kifogásolja, hogy a Bizottság nem reagált a megtámadott határozatban az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdésére alapított érveire. Jóllehet, amint az megállapításra került, e rendelkezés a jelen esetben nem befolyásolja az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének értelmezését és alkalmazását, amint az a fenti 22–32. pontban pontosításra került. Azzal, hogy nem válaszolt kifejezetten a jelen esetben nem alkalmazandó rendelkezésre alapított érvekre, a Bizottság nem sérthette meg a tisztességes eljáráshoz és a meghallgatáshoz való jogot.

50 Ezért az egyetlen jogalapot el kell utasítani.

A költségekről

- 51 Az eljárási szabályzat 134. cikkének 1. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 52 Mivel a felperes pervesztes lett, kötelezni kell a saját költségein kívül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék a Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd-t kötelezi a költségek viselésére.**

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. szeptember 11-i nyilvános ülésen.

Aláírások

i — A jelen szöveg kulcskifejezéseket tartalmazó részében, valamint 35. és 46. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.